

Sygnatura akt: V GC 1876/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Kalisz, dnia 13 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Protokolant: Anna Woźniakowska

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2017 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa – (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w B.

przeciwko – A. A.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Sygn. akt V GC 1876/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w B. wniósł w dniu 17 sierpnia 2016r. do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie przeciwko pozwanemu A. A. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Usługi (...) w P. o zasądzenie nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym kwoty 5.394,78 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 29 sierpnia 2014r. do dnia zapłaty do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że strony zawarły umowę o świadczenie stałej obsługi prawnej na czas określony 36 miesięcy. Zgodnie z brzmieniem umowy pozwany w zamian za świadczenie ze strony powoda stałej obsługi prawnej zobowiązał się do uiszczania miesięcznej opłaty abonamentowej w wysokości 129 zł netto na rachunek bankowy powoda wskazany na fakturach VAT wystawianych przez powoda. W ramach umowy pozwanemu przysługiwały nielimitowane konsultacje prawne w sprawach gospodarczych (telefoniczne i mailowe), 5 godzin pracy prawnika w zakresie obsługi prawnej w sprawach gospodarczych oraz 3 godziny pracy prawnika w zakresie obsługi w sprawach prywatnych, nadto obsługa windykacyjna, reprezentacja w sądzie oraz weryfikacja kontrahentów. Pozwany otrzymał pieczętkę z logo powoda oraz certyfikat ochrony prawnej i windykacyjnej. Pozwany w okresie pierwszych 30 dni obowiązywania umowy nie ponosił opłat z tytułu zawartej umowy. W tym czasie przysługiwało mu prawo do odstąpienia od zawartej umowy, z którego nie skorzystał, w związku z czym utracił prawo do przedterminowego jej rozwiązania. Po upływie 30 – dniowego „okresu testowego” po stronie pozwanego zaktualizował się obowiązek uiszczania comiesięcznej opłaty abonamentowej. Powód regularnie wystawiał pozwanemu faktury VAT, z których żadna nie została zapłacona przez pozwanego. Powodowi przysługiwało prawo do wypowiedzenia umowy ze skutkiem natychmiastowym w przypadku opóźnienia pozwanego w płatności trwającego dłużej niż 30 dni. Powód skierował do pozwanego pismo, w którym wypowiedział powodowi zawartą umowę i na warunkach określonych w umowie naliczył karę umowną w odpowiedniej wysokości, na którą również została wystawiona faktura VAT. Powód wezwał

pozwanego do zapłaty kary umownej oraz należności wynikających z pozostałych faktur. Mimo wezwania do zapłaty pozwany nie wywiązał się ze swojego zobowiązania względem powoda.

Postanowieniem z dnia 19 października 2016r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin - Zachód w Lublinie przekazała sprawę do Sądu Rejonowego w Kaliszu albowiem stwierdziła brak podstaw do wydania nakazu zapłaty.

Wykonując zobowiązanie Sądu pełnomocnik powoda dołączyła pełnomocnictwo wraz z odpisem dla strony przeciwnej oraz uiściła brakującą opłatę sądową.

Pozwany nie podjął w terminie odpisu pozwu ze zobowiązaniem wniesienia w terminie dwutygodniowym odpowiedzi na pozew, mimo dwukrotnego awizowania pod adresem jego pobytu stałego.

Na rozprawę wyznaczoną na dzień 13 lutego 2017r. nie stawiła się pełnomocnik powoda ani pozwany prawidłowo zawiadomieni.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Zgodnie z art. 339§ 1 kodeksu postępowania cywilnego jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. Zgodnie z §2 w/w przepisu w tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W niniejszej sprawie zaistniały przesłanki procesowe do wydania wyroku zaocznego albowiem pozwany nie stawił się na rozprawę i nie wniósł odpowiedzi na pozew. Nie ustosunkował się merytorycznie do żądań pozwu.

Przytoczone w pozwie przez powoda okoliczności budzą jednak wątpliwości co do ich zasadności. Powód domaga się zasądzenia kary umownej wynikającej z umowy stron, której nie załączył do pozwu. Nie przedstawiono żadnych dokumentów, które mogłyby potwierdzić powołane w pozwie okoliczności.

Postępowanie w niniejszej sprawie zostało wszczęte przed Sądem Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym, który stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

Zgodnie z art. 505 37 §1 k.p.c. po przekazaniu sprawy w przypadkach wskazanych w art. 505 33 § 1 , art. 505 34 §1 oraz art. 505 36 §1 k.p.c. przewodniczący wzywa powoda do wykazania umocowania zgodnie z art. 68 zdanie pierwsze oraz dołączenia pełnomocnictwa zgodnie z art. 89 § 1 zdanie pierwsze i drugie, a po przekazaniu sprawy na podstawie art. 505 33 § 1 oraz 505 34 §1 k.p.c. dodatkowo do uiszczenia opłaty uzupełniającej od pozwu – w terminie dwutygodniowym od daty doręczenia wezwania pod rygorem umorzenia postępowania. W razie nieusunięcia powyższych braków pozwu sąd umarza postępowanie.

U podstaw art. 505 37 k.p.c. leży założenie o kontynuacji postępowania w sprawie po tym, jak stwierdzono brak podstaw do wydania nakazu zapłaty, uchylono nakaz lub stracił on moc na skutek sprzeciwu. Przepis ten nie normuje pierwotnego braku formalnego pozwu wniesionego w elektronicznym postępowaniu upominawczym, gdyż z mocy wyraźnych przepisów (art.89 § 1 i art. 126 §3 1 k.p.c.) pozew wniesiony w formie elektronicznej nie jest dotknięty żadnym z powołanych braków. Przepis ten zobowiązuje natomiast sąd do umorzenia postępowania wobec nieusunięcia tych braków w terminie dwutygodniowym od wezwania.

Brak załączenia dokumentów staje się aktualny dopiero w toku postępowania. Brak załączenia dokumentów do pozwu nie jest brakiem formalnym. Warunkiem formalnym pozwu, jak każdego pisma procesowego, jest bowiem jedynie to, aby zawierał dowody (por. art. 126 § 1 pkt 3) w zw., z art. 187 §1, a nie to, aby zostały one do niego załączone. „Konieczność dołączenia dowodów do pozwu lub innego pisma wszczynającego postępowanie istnieje tylko wtedy, gdy wymaga tego przepis szczególny; jedynie wtedy należy mówić, że niezłączenie dowodu stanowi brak formalny pozwu

lub innego pisma. W sytuacji, w której sprawa zostaje przekazana po zakończeniu elektronicznego postępowania upominawczego, żaden z takich przepisów nie będzie miał zastosowania. Nie ma więc mowy o tym, aby usuwać braki formalne pozwu zgodnie z art. 505 37 §1 k.p.c. poprzez załączenie do niego dowodów” – komentarz do art. 505 37 K.Wietz, Kodeks postępowania cywilnego Komentarz pod redakcją Tadeusza Erecińskiego Lexis Nexis Wydanie 4.

Powołany przepis nie zawiera odesłania do art. 207 k.p.c., który dotyczy doręczenia odpisu pozwu, możliwości zarządzenia wniesienia odpowiedzi na pozew, obowiązku pouczenia o treści art. 207 § 6 k.p.c.

Powód jest reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, którego nie trzeba pouczać o treści przepisów art. 162,207, 217, 229 i 230 k.p.c.

Zgodnie z art. 217 § 1 k.p.c. strona może aż do zamknięcia rozprawy przytaczać okoliczności faktyczne i dowody na uzasadnienie swoich wniosków lub dla odparcia wniosków i twierdzeń strony przeciwnej. Zgodnie zaś z § 2 tego przepisu sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich we właściwym czasie bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w ich rozpoznaniu albo że występują inne wyjątkowe okoliczności.

Dokumenty powołane w pozwie nie zostały dołączone do zamknięcia rozprawy. Sąd nie jest zobowiązany i nie może dbać o interesy jednej ze stron.

Ze względu na powyższe, należy stwierdzić, że powód wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 6 kodeksu cywilnego nie udowodnił swojego roszczenia, a okoliczności faktyczne przytoczone w pozwie budzą uzasadnione wątpliwości. Powództwo podlegało więc oddaleniu.

O kosztach postępowania sąd nie orzekał w wyroku albowiem na podstawie wynikającej z art. 98 k.p.c. zasady odpowiedzialności za wynik sprawy obciążają one w całości powoda jako przegrywającego spór w zakresie przez niego poniesionym.

/-/SSR Magdalena Berczyńska -Bruś